

ταται οὔσαι τὸν χρόνον ποιούσι πολύν. Ἐτι δὲ τῷ μὴ ζῶον
εἶναι μηδὲ κινούμενον οὐ ποιεῖ τὴν ὠδῖνα· ἡ γὰρ κίνησις
τῶν συνδέσμων ὠδὶς ἐστίν, ἣν διὰ τὸ ζῆν προίεται τὸ
ἔμβρυον. Καὶ ἡ σκληρότης δ' ἡ γινομένη τοῦ πράγματος
5 μολύνσεως ἔργον ἐστίν· οὕτω γὰρ γίνεται σκληρὸν ὥστε
πελέκει οὐ δύνανται διακόπτειν. Τὰ μὲν οὖν ἐφθὰ καὶ πάντα
τὰ πεπεμμένα μαλακὰ γίνεται, τὰ δὲ μεμολυμμένα ἄπεπτα
καὶ σκληρά.

4. Ὅτι πολλοὶ ἰατροὶ ἀγνοοῦντες δι' ὁμοιότητα μύλας
10 εἶναι τὸ πάθος λέγουσιν, ἂν μόνον ἴδωσι τὰς τε κοιλίας
ἐπαιρομένας ἄνευ ὕδρωπος καὶ τῶν ἐπιμηνίων σχέσιν, ὅταν
χρονίζῃ τοῦτο τὸ πάθος. Τὸ δ' οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὀλιγάκις γί-
νονται αἱ λεγόμεναι μύλαι. Ἄλλοτε μὲν [γὰρ] σύρρους γίνεται
ψυχρῶν καὶ ὑγρῶν περιττωμάτων καὶ ὑδαρῶν, ἄλλοτε δὲ
15 παχυτέρων, εἰς τὸν περὶ τὴν κοιλίαν τόπον, ἐὰν τὴν φύσιν
τοιαύτη ᾗ, ἣ τὴν ἕξιν· ταῦτα γὰρ οὔτε ὀδύνην τινὰ παρέχει,
οὔτε θερμότητα διὰ ψυχρότητα. Αὔξησιν δὲ λαβόντα τὰ
μὲν μείζω, τὰ δ' ἐλάττω, οὐδεμίαν ἄλλην ἐπισπῶνται νόσον
παρ' ἑαυτὰ, ἀλλ' ὥσπερ πῆρωμά τι ἡσυχάζει. (5) Ἡ δ' ἀπό-
20 λειψις τῶν καταμηνίων γίνεται διὰ τὸ δεῦρο καταναλίσκεσθαι
τὰ περιττώματα, ὥσπερ καὶ ὅταν θηλάζωνται· καὶ γὰρ ταύ-
ταις ἢ οὐ γίνεται ἢ ὀλίγα. Ἔστι δ' ὅτε καὶ εἰς τὸν μεταξὺ
τόπον τῆς ὑστέρας καὶ τῆς κοιλίας συρρέον [τι] ἐκ τῆς σαρ-
κὸς δοκεῖ μύλη εἶναι, οὐκ οὔσα. Ἔστι δ' οὐ χαλεπὸν γινῶναι,
25 ἂν μύλη ᾗ θιγγάνουσι τῆς ὑστέρας. Ἐὰν γὰρ ᾗ εὐσταλὴς καὶ

2. Μηδὲ] μὴ. — 3. Προίεται] προίεσθαι. — 5. Μολύνσεως] κωλύσεως. —
7. Τὰ δὲ μεμολυμμένα] τὰ δ' ἀπολελυμένα. — 13. Λεγόμεναι] γενόμεναι.
— 16. Τοιαύτη] τοιαῦτα = Ὀδύνην τινὰ] ὀδυνηράν. — 25. Ἄν μύλη θιγ-
γάνουσα ᾗ τῆς ὑστέρας Bk.